

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Kringverkiezingen

Beangstigende letterwoorden en bevremdende formules verschijnen overal. De verkiezingsstrijd laat in volle hevigheid op. Er zijn verliezers en overwinnaars. Tranen en gejuich. En daarna... de eksamens. Een verslag p. 3

Vrouwen

De vrouwen mogen dan wel van overal zijn, in de grond komen ze allemaal uit dezelfde rib van Adam, p. 5

Filosofen

De filosofen zijn niet meer te houden. Van der Veken denkt hardop p. 4. Voor Roelants hoeft dat niet meer, die wordt binnenkort vervangen door een computer, p. 8

Vierde wereld

Kind zijn in de Vierde Wereld, geen pretje. Fototentoonstelling en debat in Leuven, p. 6.

Dans

De Italiaanse dans danst op een slappe koord, p. 5

Scholieren

Scholieren in beweging. Naar de vakatures voor de nieuwe koepel, p. 7?

Vermoeidheidstekens bij de verzoeners

Maar Veto blijft alert

Verleden woensdag zaten zeventien van de negenentwintig Leuvense kringen alweer rond de tafel. De vergadermoede begint velen blijkbaar in de kleren te kruipen en het academiejaar loopt op zijn laatste beentjes. De meesten wilden dan ook zo vlug mogelijk komaf maken met de laatste 'probleempjes', één daarvan is de naam van 'het' studentenblad.

De vergadering opende met een rondvraag naar het standpunt van elke kring ten opzichte van de nieuwe koepel. Slechts enkele kringen hadden een referendum gehouden, de overige hadden op een presidiumvergadering de knoop doorgehakt. Van de aanwezige kringen gaven alleen Ekonomika en Farma te kennen dat ze niet toetraden tot de koepel. Ze zeiden dat ze met 'iets' zouden doorgaan, samen met Kanonika en Muziekhistorische kring. Wel vroeg Gert Van Wichelen (Ekonomika) om in de toekomst nog te mogen participeren in Kultuurraad en Sportraad. De tot de koepel toegetreden kringen waren daar allerminst wild entoesiast over en vonden dat men niet aan een stukje van de koepel alleen kon deelnemen, maar dat men de koepel in het geheel zou moeten aanvaarden. Het gevolg was dat Gert Van Wichelen boos wegliep...

Namen noemen

Er restten dus nog een aantal problemen. Over de naam van de nieuwe koepel werd nog geen uitsluiting gegeven, maar het leek erop alsof daardoor geen echte moeilijkheden zouden rijzen, net zo min als over zijn huisvesting (in het huidige ASR-gebouw), de interne structuur en het aan te houden tijdschema.

Anders lag het met 'het' studentenblad. Voor sommigen was dat bepaald een breekpunt: de naam Veto zou bezoeideld zijn en zo snel mogelijk moeten vervangen worden door iets nieuws, door bijvoorbeeld *Alert* op te vangen de VRG.

Daartegen protesteerden de vertegenwoordigers van Veto zelf: een naam van een blad is niet zomaar iets

Oproep

Onze Veto-traditie getrouw relevante discussies in het openbaar te brengen, willen wij ook nu de discussie omtrent de eventuele naamsverandering van het blad publiek maken. Daarom roepen wij iedereen op om zijn argumentatie (zowel pro's als kontra's) op papier te zetten en ons te bezorgen voor 31 maart. In het volgende Veto-nummer van 10 april kunnen dan de verschillende standpunten aan bod komen.

om te verkanselen, het is een soort gezicht dat staat voor een bepaald produkt. Het is trouwens een basisprincipe van gezonde marketing dat men niet om de haverklap een bekend produkt van naam verandert. Niemand zal het in zijn hoofd halen om Coca Cola morgen Woefie Zoefie te noemen. Dat vond Romania-preses Clem Robijns echter vergezocht: drie weken affiches uithangen volstaan voor hem om geheel de wereld op de hoogte te brengen dat de Veto-traditie onder een totaal nieuwe gedaante voortleeft. In zijn ogen was het dan ook belachelijk om daar een punt van te maken. Andere mensen traden hem bij en vonden dat de verzoening daar toch niet zou mogen op stranden.

Veto argumenteerde dat je met het verwerpen van de naam Veto ook haar geschiedenis en het werk van zoveel vrijwilligers publiek desavouert. Het feit dat Veto elke week op donderdag verschijnt is niet doodnormaal, het vergt immers veel inzet... iets wat buitenstaanders meestal ontgaat. Veto nodigt dan ook iedereen uit om eens ter plekke te komen kijken. Veto staat open voor iedereen die wil meewerken. Het is de redactie te doen om de uitbouw van een coherent en consequent redactioneel beleid, met volledige openheid, in de eerste plaats tegenover de koepel. Dit wil echter niet zeggen dat Veto bereid is om haar eigen traditie te laten uithollen in een ongelimiteerde nivellering naar beneden.

Nu weet het kleinste kind dat slechts die bladen goed draaien die het commerciële en het redactionele beleid weten gescheiden te houden. Toen Hachette Humo overnam veranderde het blad noch van naam noch van redactionele koers. Die gevallen echter waar wel een naamsverandering optrad — toen de Volksgazet failliet ging en De Morgen het levenslicht zag — betekenden een totale redactionele breuk na een abominabel wanbeheer.

Veto pleitte op de verzoeningsvergadering daarom voor een redactionele onafhankelijkheid precies omdat en in de mate dat zij het conceptueel programma van de koepel deelt en uitvoeren wil. Dergelijke redactionele onafhankelijkheid is geen abstracte onafhankelijkheid, het is een onafhankelijkheid die gedragen wordt door wat er in de brede lagen van de studentenbeweging leeft. Ironisch was wel dat uitgeroepend iemand van Ekonomika, die als vertegenwoordiger van Faze optrad, de nieuwe koepel meende goede raad te moeten geven: oppassen voor redactionele onafhankelijkheid, zorg voor een duidelijke greep op het redactionele beleid, was zijn boodschap. Gert Van Wichelen — toen nog aanwezig — die toch ervaring heeft met redactioneel beleid, zat er zonder blozen bij te genieten.

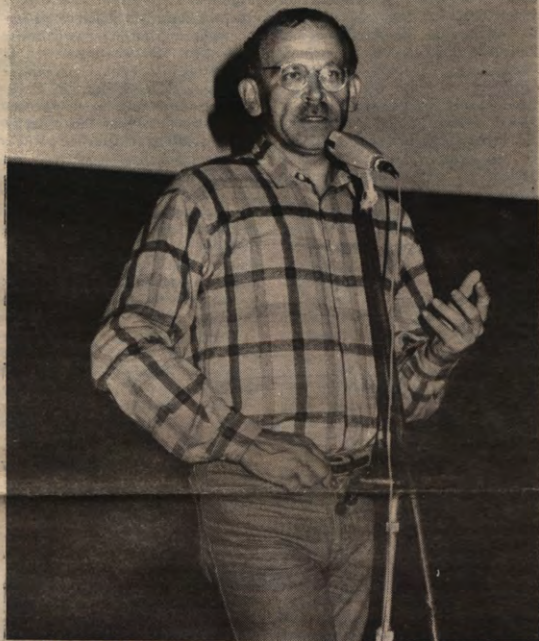
Haast en spoed

Het is aannemelijk dat omwille van de tijdsdrang veel kringvertegenwoordigers

zo vlug mogelijk de verzoening willen afronden, maar dit mag nog geen reden zijn om relevante kwesties onachtzaam aan te pakken. Typend daarvoor was de manier waarop een aantal mensen het probleem van de vrijgestelden wilden afhandelen. Op nauwelijks vijf minuten wou men, zonder enige onderbouwde motivering, beslissen over welke raad een vrijgestelde zou moeten inleveren voor de taak van algemeen sekretaris. Men zag vlug in dat het zo niet kon en dat er een verdere discussie noodzakelijk is. Dit schept echter het probleem voor het uitschrijven van vakatures: men weet nog niet hoeveel vrijgestelden er per raad zullen komen.

Tenslotte dient er nog vermeld te worden dat de affaire omtrent Kultuurraad (zie vorige Veto) blijkbaar een storm in een glas water was. De bal ligt nu terug in het kamp van Kultuurraad: de Algemene Vergadering aldaar moet maar een oplossing zoeken (in de veronderstelling dat men nog iets wil veranderen!).

Eddy Daniels
Pascal Lefèvre

MAANDAG 17 MAART: massale belangstelling voor Gunther Wallraf bij de voorstelling van zijn film Ganz unten. Een vreemd fenomeen: anti-racisme als bestseller in Duitsland terwijl Frankrijk Le Pen met 10% vereert. En in Zweden een premier, die een touche-pas-à-mon-pôte-badge droeg, vermoord wordt. (foto Veto)

Protea genuanceerd?

Pol Marck over Apartheid

Europarlementslid voor de CVP en Boerenbond-representant Pol Marck is actief: voor Centraal-Amerika heeft hij een 'derde weg' op zak die erop neerkomt dat in de 11-11-11-11-projekten ter plekke danig gesnoeid wordt. En in Zuid-Afrika is hij aan *fact finding* gaan doen. Over dat laatste kwam hij verslag uitbrengen voor Protea, dinsdag 18 maart te Leuven in de Salons Georges.

Uiteraard een groep tegendemonstranten (een tachtigtal), een stevige politie-ploeg en in de zaal een dertigtal aanwezigen. Buiten: een spreekkoor, twee man een tijdje opgepakt, maar niet wat je echt 'rellen' noemt. Binnen: 'nuance' troef.

Gematigde gesprekspartners?

Teneur van Marcks toespraak: de meerderheid van de blanke Zuid-africanen — de 'verkrampten' rond Treurnicht uitgezonderd — wil van de Apartheid af, maar weet niet goed mer hoe. De grote uitzondering vormen eigenlijk de laagste sociale klassen onder die blanken, want zij

voelen zich direct bedreigd wanneer de laatste apartheidswetten, de huisvestingswet en de wet op gescheiden onderwijs, zouden komen te vervallen. De hogere sociale klassen, zeker dan de Engelsprekenden, beseffen dat het model van de Apartheid mislukt is, zij willen de officiële afschaffing, in de zalige overtuiging dat de feitelijke sociale verschillen toch nog een tijd in hun voordeel spelen. Kwestie dus hen daarbij te helpen, en dat doet onze onvermoeibare reiziger: negentien dagen was hij er, hij had in volle vrijheid met alle mogelijke strekkingen kontakten gehad, maar vernoemde wel bijzonder weinig namen met wie hij nu eigenlijk gesproken had.

Precies die vaagheid gaf hem dan ook de kans om — onder het mom van nuance — een aantal toch wel betwistbare stellingen naar voren te brengen. Zo had hij het bijvoorbeeld voortdurend over de "gematigde zwarten", en dat zouden dan leiders zijn van het type van Buthelezi, de zoeloe-chief die sinds jaar en dag door het zwarte verzet beschouwd wordt als kollaborateur. Het UDF en het ANC stak hij in één zak als "ekstreem-links", al gaf hij op een bepaald moment wel toe dat een bisschop Tutu wel genuanceerder stellingen inneemt dan uit onze pers zou blijken. Nelson Mandela zou volgens hem dan weer niet meer de echte ANC-leider zijn, hij zou links

gepasseerd zijn door de groepen in ballingschap, en eigenlijk in "gematigde" richting evolueren.

Toch was de voornaamste moeilijkheid voor hervormingsgezinde blanke "gesprekspartners" te vinden. "Het ANC wil niet praten", beweerde hij zonder meer, nadat hij zelf de kontakten van precies dat ANC met de top van de zakenwereld had vernomen. Bovendien: als je eerder gematigde leiders zoveel jaren in de gevangenis stopt, wat wil je dan? Professor Lode Wils — die in de zaal zat maar geen Protea-lid is — wees hem in feite op die kontradiktie: uit Wils' analyse van de regeringsgezinde Zuidafrikaanse pers bleek dat de zogezegd hervormingsgezinden Tutu met het grootste misprijzen bejegenen en zelfs een Buthelezi voor de gek houden "als hij iets serieus zegt." Bovendien, aldus Wils, bestond dat fameuze plan van Buthelezi van geleidelijke hervormingen, dat nu de redding zou moeten brengen, al tien jaar geleden, maar toen werd het weggehoond. De vraag was dan ook niet meer, volgens Wils, hoe de burgeroorlog te voorkomen, maar wel hoe de aan de gang zijnde burgeroorlog oplossen.

Marck 'nuanceerde' weer: het was waar dat een aantal zwarte woonwijken een tijdlang zo goed als ontoe-

CAV versus Einstein

Innovering binnen Wina?

In de tweede week na de Paasvakantie is het weer zover: verkiezing van een nieuwe Wina-presidiumploeg. Het is reeds jaren geleden dat zich twee ploegen kandidaat stelden. De verkiezingsstrijd begint zo stilaan los te barsten, wat dan ook reeds te merken was in Heverlee: op vele plaatsen werd de slogan $E=M^2C$ gekalkt, vorige week werd men verrast op enkele kleurige spandoeken met als opschrift CAVENCO. In andere fakulteiten is de verkiezingsstrijd meestal een plezierige zaak, bij Wina heeft het een eerder ernstig tintje: het ontstaan van de ploeg Cavenco is immers een reactie op de stagnatie binnen de huidige praesidiumploeg.

Ieder die enigszins bekend is met de Wina-werking zal het zijn opgevallen dat Wina blijkbaar het contact met de studenten ontgroeid is: dit werd tijdens de recente Wina-week nog maar eens geïllustreerd. Binnen eerste en tweede kan vormde zich een kleine kern van actieve personen die niet meer akkoord gingen met het gevoerde beleid. Na veel heen en weer gepraat ontstond het idee om een nieuwe ploeg te vormen. Er doken veel meer vrijwilligers op dan de stichters van Cavenco hadden gehoopt. De huidige praesidiumploeg voelde zich blijkbaar in het nauw gedreven en richtte zelf ook een nieuwe ploeg op: $E=M^2C$. Vorige week vond er een gesprek plaats met de twee praesidiumkandidaten: Koen Meerschaert en Dirk Cavens. Beiden vertolkten respectievelijk $E=M^2$ en CAVENCO.

 $E=M^2C$

Staat voor energie, massa medewerkers, massa medebeslissers en konti-nuïteit. Deze ploeg bestaat uit personen die tot de huidige praesidiumploeg behoren met daarnaast nog een deel nieuwe gezichten. In haar beleid wil ze zich baseren op wat men geleerd heeft van de fouten binnen de Wina-werking in de voorbije jaren. De ploeg bevat mensen uit tweede kan en eerste lic. In het kort ziet haar programma er als volgt uit: men wil per jaar een jaarpraesidium uitbouwen. Personen krijgen geen autonoom beslissings-

recht meer, elke beslissing wordt genomen in een algemene vergadering met alle medewerkers. Men wil de Onderwijs Werkgroep (OWG) voortzetten en uitbreiden en vooral een sterkere kringwerking stimuleren. Op de Wina-gang zouden geen personen meer zitten van de verschillende diensten, maar wel mensen van sport-werking eerstejaarswerking, enz.

Verder wil men in de toekomst veel meer activiteiten gaan organiseren, indien er voldoende interesse voor is. Verder hoort men in deze ploeg niet zo graag het woord praesies, maar liever het woord koördinator. Hun campagne bestond er tot nu toe in een voorstelling van hun ploeg te doen in alle jaren en het kalken van de bekende slogan op de meest verscheidene plaatsen in Heverlee. Omdat deze mensen voor het grootste deel nog actief zijn binnen het huidige praesidium stellen zij als prioriteit de Wina-werking en dan pas propaganda voeren voor hun ploeg.

CAVENCO

Afgeleid van de naam van hun praesidiumkandidaat: Dirk Cavens. De ploeg bestaat uit mensen die wel actief zijn bij Wina maar niet tot het huidige praesidium behoren. Zij willen in hun ploeg bekwaame mensen met een flinke dosis sociaal engagement. Cavenco ziet het praesidium ook breder: naast dienstverlening moet er ook een sociale functie zijn, het studentikoze moet terugkeren bij Wina. De interne werking zoals kursdienst en OWG (ook Fonsgroep) moeten blijven en verder uitgebouwd worden. Men wil Wina terug laten floreren.

Opvallend binnen deze ploeg is de aanwezigheid van een heleboel eerste-kaners. Men ziet dezen als een nieuwe generatie. Cavenco wil niet alle gevestigde waarden ineens overboord werpen, dus niet revolutionair, wel progressief en innoverend. Cavenco heeft al heel wat moeite in haar campagne gestoken: ThierTD, spandoeken, Ja-sherow in ManhattanTD en verder plant men nog een aantal zaken met onder andere een zinvolle voorstelling in alle jaren en een grote verrassing. Dus wat activiteiten betreft is deze ploeg zeker op de goede weg. (vindt Jos Bellen ook).

Debat

Op de ASR-KrUL kwestie hebben beide ploegen hetzelfde antwoord. Beiden betreuren de opsplitsing en willen binnen een nieuwe overkoepeling zeker blijven meewerken. Op dit

vlak is er bij Wina dus geen probleem, blijkbaar is er een gebrek aan de zo nodige studentikoze. Over de twist-punten tussen $E=M^2C$ en CAVENCO is er op dinsdag 22 april een debatavond: alle Winezen daarheen dus. Op 23 april vindt dan de eigenlijke stemming plaats waaraan zowel Winezen, assistenten als professoren kunnen deelnemen.

Men kan de bedenking maken of het niet jammer is dat kapabele mensen die voorheen heel vriendschappelijk met elkaar omgingen, door de ontstane rivaliteit elkaar gaan bestrijden. Beide ploegen hebben dan ook verzekerd dat ze alleen hun programma gaan aanpakken, en niet dat van de anderen afbreken. Ook blijven de betrokken personen, ongeacht de uitslag, actief binnen Wina, sans rancune.

Winees' choice

Elke bewuste Winees zal zich, voor hij naar de stembus gaat, de vraag stellen welke ploeg volgend jaar het best zijn belangen kan verdedigen. Ongetwijfeld zitten in beide ploegen kapabele mensen, maar het is een feit dat $E=M^2C$ voor het merendeel uit 'oude' praesidiumleden bestaat, die nu wel de nodige verkiezingsbeloften van innovatie brengen, maar zijn dit geen vijgen na Pasen? Cavenco dankt zijn ontstaan nu eenmaal aan die nood tot vernieuwing. Hoe de verkiezing ook uitdraait, één ding staat vast: de Wina-werking gaat in positieve zin veranderen. Aan jou, ijerige Winees natuurlijk de keuze!

Dirk Ramaekers

Wie heeft hier in godsnaam weer zitten spuiten?

(foto Veto)

Kringverkiezingen

Aids in pol en sok

Geen paniek, het gaat niet om die zo gevreesde ziekte, maar wel over de ploeg die vorige donderdag de kringverkiezingen in de fakulteit sociale wetenschappen met een overweldigende meerderheid won. Als klimax van de voorstelling van de ploegen werd er verleden woensdag een debat georganiseerd: ploeg fi ging werkelijk af als een gieter en ploeg Aids kwam met een inhoudelijk sterk programma naar voor. Wanneer de gemoederen tussen beide dreigden overhit te geraken, stond ploeg panasj klaar met relativerende en uiterst plezierige tussenkomsten.

Voorerst gaf prof. Billiet, die het debat modereerde, iedere ploeg de kans om hun programma voor te stellen. Ploeg fi begon met de verschillende mensen van de ploeg voor te stellen. Dat dit gebeurde in een iets minder uitgesproken joesje-proza, zoals in hun pamflet, mag als een vooruitgang beschouwd worden. Ze waren het bijna vergeten, maar ze hebben ook nog een programma: ze zijn vooral ontstaan omdat de huidige kringwerking te onduidelijk is en er niet genoeg sfeer te bespeuren valt. Tekortkomingen die zij zullen oplossen door het installeren van een presidium en een doop.

Lui, lomp en links

Ploeg Aids stelde haar programma voor via een dia-reeks met bijhorende commentaar. Aids is een letterwoord dat hun voornaamste werkpunten samenvat: akkomodatie (sekreteriaat voor een kringwerking), informatie (kringblad en verslagen massaal verspreiden), decentraliseren (verantwoordelijkheid zoveel mogelijk spreiden) en tenslotte simplificatie waar mogelijk natuurlijk. Ploeg panasj is er voor de lol en ze begonnen met de namen van de sponsors op te sommen. Ook van hun uitgangspunten lichten ze een tipje van de sluier op: "Is er leven na Jan Thijs en zoja, hoeveel," "omdat mensen belangrijk zijn, zijn wij het ook," "als ik niet slaag, slaagt mijn vader," "akkomodatie is belang-

rijk, want dat betekent uitrusting wat dan op zijn beurt 'bed' betekent en bed times are good times."

Zo gaat dat nog een tijdje door en tenslotte weten ze nog te vertellen dat een nihilistische onderstroom hen niet vreemd is. De hilariteit in de zaal volgt het stijgende bierververbruik in het panel.

Hierna volgt een vragenronde. Daar waar ploeg fi in het eerste deel die mist in ging wegens gebrek aan programma, komen ze er nu pas echt bekaaid vanaf omdat ze bijvoorbeeld niet in staat zijn te antwoorden op de herhaaldelijk gestelde vraag wat fi bedoelt met 'fakultair imago'. Wel weten ze te vertellen dat pol en sok nu een slecht imago heeft: teveel verdwaalde mei 68'ers, lui, lomp en links. Aan de reacties vanuit de zaal te horen, blijken daar niet 5 van de ongeveer 80 aanwezigen akkoord mee te zijn. Op de vraag of ploeg fi misschien het imago van ekonomika wil achtermahollen, antwoorden ze resoluut ja en dan is het hek pas helemaal van de dam. Dat ploeg fi daar opgepept zit met keurige dasjes en dat er uit sjeke glazen wijn gedronken wordt, zegt al veel over de richting die ze uit willen.

Koko

De vraag hoe de verschillende ploegen zich opstellen ten aanzien van ASR zorgt ook al voor de nodige beroering. Ploeg fi wil zich a-politiek opstellen en dus zeker niet discussiëren over bijvoorbeeld de recente regeringsmaatregelen, want 'dat interesseert de student toch niet.' In tegenstelling tot dat vaag gezwam komt ploeg Aids met een kernachtige en geprofileerde visie naar buiten: ze vinden het niet alleen belangrijk dat politika op de verschillende raden goed vertegenwoordigd is, maar voelen zich geroepen om een actieve en creatieve rol in het beleid te spelen én te zorgen voor een vlote informatiedoorstroming naar de studenten toe. Panasj weet van de verschillende raden duidelijk niet zoveel af en het publiek mag dan ook naar hun mening 'raden'.

Tenslotte ontspint er zich nog een discussie rond de structuur van de kringwerking. Voor ploeg fi is een presidium met een beperkt aantal mensen het meest doorzichtig, maar Aids wijst hen op het gevaar van overdreven concentratie van macht. Zij zien het eerder in de richting van

een zo uitgebreid mogelijk koördinatietekomitee (koko) dat wekelijks samenkomt en bestaat uit de verschillende koördinatoren, de jaarverantwoordelijken, de vertegenwoordigers op de verschillende raden en iedere geïnteresseerde medewerker. Bovendien legt Aids sterk de nadruk op het contact met de basis: polstok zal volgend jaar bol staan van de informatieve teksten en zeker drie maal per jaar zal er een referendium georganiseerd worden, voorafgegaan door een informatieve algemene vergadering. Wel zijn ze ervan overtuigd dat dit niet de gemakkelijkste weg is, maar hierdoor zullen ze wel een groot deel van de basis bereiken en dat is voor Aids primordiaal.

Voor hun uitgewerkte visie en programma werd Aids de volgende dag goed beloond: van de 60% studenten die stemden (een absoluut rekord), was een ruime meerderheid het eens met Aids. Het vel bekritiseerde artikel in vorige Veto, waar ploeg fi bekriftigd werd en Aids enkele pluimen op de hoed gestoken werden, moet blijkbaar toch niet zo subjectief geweest zijn als sommige kwade tongen beweerden. Voor ploeg Aids wacht nu een zware taak: én de inhoudelijke werking op peil houden én de basisdemokratische opvattingen consequent doortrekken. Maar als we het idealisme en de ervaring van de ploeg bekijken, durven we voorzichtig hopen dat het ze lukt.

Marc Sys

Repareren uw fietsen

Wetenschappers hebben altijd een voorliefde gehad voor de open natuur. Sterrekundigen verkiezen de nachtlucht, terwijl bijvoorbeeld Isaac Newton zijn belangrijkste wet vond onder een appelboom.

Wina nodigt in dit kader iedereen uit voor een fietsenrally. Op woensdag 16 april (de eerste woensdag na de paasvakantie) kan u tussen 13 en 18 uur aan de Spuyse (aan het oude gebouw van het Sportkot) vertrekken voor een fietstocht van een tiental kilometer, een tweetal uur en twintig vragen, dit alles door de bosrijke streken rond Leuven. De laatste aankomsten worden rond 21 uur aan de Spuyse verwacht. Prijzen zijn er zowel individueel als per kring te verdienen (een gratis vat).

Deelname kost 25 frank voor Wineleden en 50 frank voor andere deelnemers. Daarin is een drankje en een versnapering begrepen.

Jurgen Everaerts

Ploeg Aids?

Van der Veken over Whitehead

Ik ben een geheel van gebeurtenissen

Ik kan mij soms redeloos kwaad maken op mensen, en dat besef ik meestal pas achteraf, als het kwaad gebeurd is. 'Neurotisch gedrag' heet dat en vaak blijkt achteraf dat de persoon op wie ik kwaad ben geworden eigenlijk een bliksem-afleider is geweest voor de zoveelste frustratie waar ik mee rondloop. Neurotisch gedrag, maar vele van de grootste geesten van onze beschaving waren neurotici. Ik hoef dus niet te wanhopen. Temeer daar — volgens Van der Veken — 'het eigenlijke van het kristendom is dat wij altijd nieuwe kansen krijgen, dat er altijd nieuw leven mogelijk is.' Nu begrijp ik wel niet goed waarom dat zo eigen is aan het kristendom, net zo min als ik begrijp waarom de etiek die vanuit het kristendom vertrekt superieur is aan een andere, maar voor de gelegenheid zal ik het maar aannemen. Want het was uitgerekend op Jan Van der Veken — die mijn filosofieprof was in eerste kan — dat ik redeloos kwaad ben geweest. Zo kwaad dat ik mij afreageerde in een veel te heftig artikel (Veto 26/11, 25 april '85). En dat was fout: een reactie op iemands ideeën mag nooit verward worden met een reactie op de persoon.

Nu was het overtrokken karakter van die reactie te wijten aan wat Van der Veken leek te representeren: de academische autoriteit die vanop een verheven troon het studentengepeupel aan zijn voeten laat wriemelen en wroeten zonder zich echt af te vragen wat er binnen die studentenbevolking leeft, wat haar noden, vragen en verlangens zijn.

Uiteraard was mijn beeld van de man Van der Veken een vertekend beeld, gevoed uit twee bronnen: mijn eigen intuïtieve afkeer voor de academische dikdoenerij en de deformatie die het academische leven onwillekeurig de academici opdringt. Er zit inderdaad iets onfatsoenlijks in

de academische verhoudingen: één man wordt voor een gehoor van vijfhonderd — overwegend jonge — mensen geplaatst, wordt daar geacht wijsheden te debiteren die bij hem het resultaat zijn van een leven van denken en studeren, en mag dan op het einde van het jaar nagaan of al die kennis wel korrekt (in kritiekloos) geabsorbeerd werd. Dat is niet slechts iets onfatsoenlijks, dat heeft iets pervers en de man die erin funtioneert wordt er het eerste slachtoffer van: hij wordt een karikatuur van de mens die hij is en lukt bij zijn toehoorders naventende reacties uit. Meestal valt dat echter niet op, de meeste toehoorders knarsetanden, slikken, blokken en zwijgen. Zodat het systeemje, de diploma-fabriek, de promotiemolen van een knappe middelmatigheid zijn toeren afmaken kan en echt talent onopvallend en ongemerkt gefrustreerd en geëlimineerd wordt.

Maar dat is een andere kwestie en waar het hier om te doen is, is dat ik in mijn maag zat met mijn overtrokken reactie op Van der Veken. Toen ik dan ook vernam dat deze Van der Veken over de filosofie van Whitehead zou spreken voor *Lovan* (in de *Vlaamse Akademische Klub*, donderdag 13 maart), ik daarheen.

Procesdenken

De uiteenzetting van Van der Veken was boeiend en uiteraard te ingewikkeld en te uitgebreid om hier te reproduceren. Toch gaf hij niet helemaal wat de titel beloofd had: in plaats van een lezing over Whitehead kregen we een uiteenzetting vanuit Whitehead. Wat op zich geen slechte zaak was en vermoedelijk door geen enkele toehoorder betreurd is (er waren een dikke zestig aanwezigen en tijdens de pauze was er niemand die de zaal verliet).

Kern van Whiteheads filosofie is het procesdenken. Van der Veken: "Er bestaat niet zo iets als een ding. Wat wij als ding zien is in feite een gebeurtenis en zo'n gebeurtenis is de syntese van al de vorige gebeurtenissen. Ikzelf ben een geheel van gebeurtenissen. Mijn persoon-zijn is een bepaalde vorm van het in stand houden van de gebeurtenissen in mijn leven. De werkelijkheid is niets anders dan een geheel van gebeurtenissen waarin alles met alles te maken heeft. Wat wij dingen noemen zijn de resultaten van ge-

beurtenissen met een relatieve stabiliteit." Toch zit er in dat geheel van gebeurtenissen een rationele samenhang, er zijn relatiepatronen die wij kunnen achterhalen, die wij 'natuurwetten' noemen en die relatief stabiel zijn. "Die samenhang is echter niet zo rigoreus dat er niets kan veranderen: er is de entropie, de kracht van de ontbinding zou je kunnen zeggen, en er is een tegengestelde beweging, het streven naar grotere complexiteit. Nu is de mens, voorzover wij het kunnen nagaan, het voorlopig meest complexe wezen en de vraag is volgens Van der Veken of het bestaan van de mens niets zegt over de kosmos: "Datgene wat we op zijn best ervaren werpt een schamel licht op het universum als geheel". En, "in onze beste ervaringen wordt zichtbaar dat de wording gericht is op harmonie, schoonheid en goedheid". Vandaar ook het idee van het fysieke en het psychische als 'buitenkant' en 'binnenkant', een concept dat we ook bij Teilhard de Chardin tegenkomen: "Stof en geest zijn niet op zichzelf bestaande entiteiten. Het zijn eerder aspecten van elk gebeuren". Maar als die aspecten in ons werkzaam zijn, is het dan te roekeloos om te stellen dat zijn zich 'naar beneden' en 'naar boven' uitstrekkend? Dat er aan de kosmos een persoon ten grondslag ligt die meer persoon is dan wij het zijn? En dat de besten onder ons, de mystici en de dichters en ook wijzelf op de momenten dat wij ons eigen fundamenteel wantrouwen loslaten, daarmee in contact kunnen treden, tot intimiteit kunnen komen met *the tender essence of the universe?*

Vooruitgang of voortgang

Uiteraard zijn er ook verschillen tussen het denken van Teilhard en dat van Whitehead. Van der Veken: "Het grootste verschil is misschien dat Teilhard iets te optimistisch was. Vanuit een visie op de evolutie ontwikkelde hij een idee van creatieve vooruitgang. Whitehead is in feite veel opener, hij ziet een creatieve vooruitgang, die alle kanten op kan, ook de richting van een achteruitgang."

Vanuit dit idee van achteruitgang als mogelijkheid kwam Van der Veken

ongeveer tot de volgende redenering: "Wanneer een hogere complexiteit onmogelijk wordt, wanneer de mogelijkheidvoorwaarde wordt afgesneden voor het leven om tot een syntese te komen op hoger nivo, dan werkt de entropie en dan organiseert het leven zich op lager nivo. Konkreet betekent dit dat onze manier van omgaan met de natuur het risico inhoudt dat onze planeet voor de hogere levensvormen onbewoonbaar wordt. De hebzucht van de mens is bovendien zo groot en zijn macht is zo gegroeid dat hij misschien niet meer te stoppen is." Dat kan dan tot een vreemde paradox leiden: "Het is een illusie te denken dat geheel de mensheid ooit het levensnivo zal halen dat wij hier in het Westen kennen. Als wij daar dus te sterk voor gaan ijveren, als wij dus onze sociale verantwoordelijkheid voor elkaar — die op zich goed is — gaan overaksentueren, dan kan dat ten koste gaan van de natuur. En ook dat is immoreel en gevaarlijk". Precies daarom ook vreesde Van der Veken dat de *bevrindingssteologie* zich te eenzijdig zou kunnen ontwikkelen: "Bevrindings is bevrindings van de hele schepping, niet slechts van de mens. De mens is niet de maat van alle dingen, dan wordt hij zichzelf tot God."

Uiteraard lokte een dergelijk standpunt reacties uit: bevrindings vertrekt vanuit de zorg voor de andere, werd er vanuit de zaal gesteld. Van der Veken ontkende die zorg en het belang daarvan niet, maar "een reële zorg voor de mens is een zorg die zich ook uitstrekt tot de volgende generaties. Het egoïsme van de mens is de oorzaak van de verloedering van het milieu. Zelfs de druk om voor allen tot een minimaal levensnivo te komen leidt tot roofbouw op de planeet. Er is een fundamentele solidariteit nodig, niet slechts tussen de mensen onderling, maar tussen de mens en het leven." Precies daarin situeerde Van der Veken het belang van de kristelijke traditie: "Wij moeten zowel leren beseffen dat dingen hun gang moeten gaan als dat er daarbinnen nog veel mogelijk is. Wij zitten gevangen in een eendigheid waarin wij ons toch geborgen weten. De kristelijke God is een God van het hart die altijd weer een nieuwe geest geeft."

Denkkonstruktie

Daar was weinig tegen in te brengen natuurlijk, zoets gelooft je of geloof je niet en ook Van der Veken had dat al beklamd. Toch bleef er een onbevredigd gevoel bij mij achter en het

was precies hetzelfde gevoel dat ik ook altijd had overgehouden uit Van der Vekens kolleges in eerste kan: intellectueel klopt dat allemaal wel, het Van der Vekenaanse denken is een machtige denkkonstruktie, maar blijft naar mijn gevoel veel te veel een denkkonstruktie, veel te sterk gevangen in rationaliteit en cerebraliteit. Dat viel mij eerder die avond al op toen hij het erover had dat filosofie, theologie en wetenschap tot een nieuw gesprek moeten komen. Nogal achteloos had hij daarbij gezegd "en natuurlijk ook met literatuur en kunst". Op die manier veegde hij het essentiële onder tafel: een denken dat slechts uit de hersenen geboren wordt is volgens mij — hoe knap het ook in elkaar zit — slecht denken. Goed denken introduceert categorieën die in wezen ongripbaar, maar precies daarom oneindig rijk zijn: intuïtie, emotie, woordeloos voelen en aanvoelen.

Uiteraard moet dergelijk denken niet in emotie of intuïtie blijven steken, dan wordt het *irrationeel* en dat is een entropie van het denken. Maar het dient wel in die sferen zijn oorsprong, zijn *hart* vinden. Een denken dat vanuit een dergelijk hart vertrekt, heeft merkwaardig genoeg de problemen niet die Van der Veken via een intellectuele redenering op het spoor komt: als je aan vredesbetogingen deelneemt, dan ontmoet je stevast dezelfde mensen die je in milieuakties ziet en die je ook bij 11-11 of Broederlijk Delen tegenkomt. Op het nivo van het intuïtieve verzet bestaat de tweespalt tussen zorg voor de ander en zorg voor de natuur in feite niet en de taak van de filosoof is volgens mij dan ook niet een dergelijke tweespalt artificieel te konstrueren aan een studeertafel. De taak van de filosoof is die studeerkamer af en toe te verlaten om te kijken wat er op straat gebeurt, welk maatschappelijk proces er zich daar voltrekt, om daarna dat proces te herdenken en rationeel te ontwikkelen en verder open te trekken. Anders kom je tot filosofen als Heidegger die wel alles wist te zeggen over *zijn*, maar gedurende een jaar ziende blind in de val van de Hitler-propaganda trapt. De intellectuele tweespalt die Van der Veken ziet tussen de zorg voor de natuur en de zorg voor de mens is volgens mij een *verdinglijking* van wat in wezen een kompleks proces is. Dat is dan ook de fundamentele kritiek die ik op zijn denken blijf behouden: hij spreekt wel over een "God van hart", maar laat in zijn eigen filosofie het hart veel te weinig toe. Eddy Daniels

Letteren en Wijsbegeerte vol Jo

"For living takes place each instant and that instant is always changing. The wisest thing to do is to open one's ears immediately and hear a sound suddenly before one's thinking has a change to turn it into logical, abstract or symbolical."

was an attempt to empel music, as one sends children to play outside, so that grownups could get on with what they were doing."

Toeval

De muziek die de luisteraar opvangt, is hier niet meer de uitbeelding of voorstelling van gevoelens, ideeën, maar een chaotische warreling van klankstromen, uitgezonden door verafgelegen of nabije bronnen. Muziek = Leven = chaos onder welbepaalde omstandigheden. In een traditionele muziekuitvoering wordt er orde geproduceerd, orde die kan worden opgevangen door de luisteraar. De muziek valt samen met een planmatige organisatie van klanken, ondergeschikt aan een idee en ondersteund door een emotie (wat dit ook moge zijn).

In Cage's project is het muzikale plan immanent aan de uitvoering. Immanent in die zin, dat dat alles onbeheersbaar is, dat niets van bovenaf of van onderuit de uitvoering bepaalt. De klankstromen kruisen elkaar toevalligerwijs en steeds weer opnieuw en overstemmen elkaar. Muziek wordt een proces; onbeheersbaar en veranderlijk, zoals het leven zelf

("living takes place each instant and that is always changing"). Noch de luisteraar, noch de komponist kan het werk nog benaderen als iets dat je kan vatten, begrijpen, duiden of inkapselen; ze worden eerder opgenomen door de immanente werking van het proces zelf. Het werk ontglipt aan de komponist zelf: hij wordt eerder een soort machinekonstrukteur, in plaats van machinist (bediener) achter de uitvoering. Niet Cage zit achter de uitvoering, noch Jan Vansteenwegen (de organisator van dit evenement), die op een winteravond, door het toeval gesteund, punten op een plattgrond van het fakulteitsgebouw verspreide en deze met lijnen verbond. Zij bouwen enkel een abstracte klankmachine, waarin het spel plaatsgrijpt, zoals de natuurwetten steeds de oneindige mogelijkheden van het toeval beperken en inkaderen, maar nooit het toeval uitschakelen.

Lawaai

Energijds zal Cage's kompositie zich in de hal van L&W op dezelfde lijn plaatsen als de daar aanwezige schilderijen: loutere 2-dimensionaaliteit en (esthetische, decoratieve?) aanwezigheid in de ruimte. Een omgeving

Fototentoonstelling en debat

Kind in gevaar

Wist u dat er in ons land 400.000 à 600.000 personen (d. i. 4 à 6% van de totale bevolking) deel uitmaken van de sub-proletarische bevolkingsgroep in ons land? Wist u ook dat dit sub-proletariaat slechts voor 1,7% uit gezinnen van niet-westerse nationaliteit bestaat? De Vierde Wereld is dus geen probleem van andere Europese landen of van immigranten, maar ook bij de Belgen zijn er mensen die niet eens in hun primaire levensbehoeften kunnen voorzien. Om hun nood te lenigen, werd onder meer de *Internationale Beweging ATD Vierde Wereld* opgericht, een beweging die voornamelijk uit studenten bestaat. Deze organisatie heeft, ter gelegenheid van de 20° verjaardag van de Verklaring van de Rechten van het Kind een fototentoonstelling opgezet met als thema: '30 jaar geschiedenis van het kind van de Vierde Wereld'. Woensdagavond werd in het Leuvense Stadhuis ook een debat gehouden voor mensen die met deze problematiek vertrouwd zijn. Wij gingen kijken en luisteren.

In 1956 werd J. Wresinski tot aalmoesener benoemd in een van de *bidonvilles* rond Parijs. Een jaar later richtten de bewoners van deze streek met hem een solidariteitsbeweging op: *Aide à Toute Détresse*, waaruit de huidige ATD is gegroeid. De actie begon met een bibliotheek en een peuterschool, maar in 1982 zijn er reeds duizenden gezinnen bij aangesloten en zijn er ook dertien nationale afdelingen, en medewerkers in 65 andere landen van de wereld.

Gaten

In het begin van de tentoonstelling wordt men geconfronteerd met een reproductie van een werk van Steinlen en met allerlei uitspraken van kinderen van de Vierde Wereld. Deze uitspraken vormen telkens één thema, waarvoor foto's worden geprojecteerd. Zo krijgt men foto's van de behuizing te zien onder het thema: *Hier woon ik*, terwijl foto's van ouders en kinderen dienen om de uitspraak 'Mijn vader, mijn moeder, die zijn alles voor me' te illustreren. Ergens staat te lezen: 'Ik droev en foto van poppen en mooie dingen', boven een foto van haveloos geklede meisjes voor een hele stapel poppen-

dozen: een schrijnende konfrontatie van de wereld van de rijken met die van de armen. Overal, of de foto's nu gemaakt zijn in St.-Denis, Glasgow, New York, Rome, Noisy-le-Grand, Parijs of Stains, krijgt men dezelfde indruk van vuilheid, grauwhed en ellende. Telkens kijkt men aan tegen kapotte nuiten, nauwelijks overeind staande huizen en kinderen met verwarde haren, ongewassen gezichten en kleren met gaten in.

Kind in gevaar

Woensdagavond werd in de Gotische zaal van het Stadhuis de problematiek van het kind van de Vierde Wereld verbaal uitgediept, in een debat dat gemodererd werd door iemand van ATD. De sprekers waren Fernand Van der Auwera, adviseur bij Steyaert, Jos Goossens, één van de voortrekkers van de dagcentra, Nicole Pettersburg, assistente van prof Walgraeve van criminologie en Jos Van den Eynde, de nieuwe directeur van een instelling waar kinderen door de rechtbank geplaatst worden. Vier topics kwamen achtereenvolgens, de ene al wat uitgebreider dan de andere, aan bod. Eerst stelden de sprekers zichzelf voor, dan werden de huidige trends in de jeugdbescherming overlopen, nadien werd de dagelijkse praktijk vanuit verschillende invalshoeken belicht en tenslotte mocht ieder zijn dromen voor de toekomst van de jeugdbescherming bekend maken. Het zou me te ver voeren alle naar voren gebrachte standpunten aan te halen, daarom bied ik u hier een greep aan uit de gedane uitspraken. In verband met het eerste gespreksonderwerp werden er vooraf door de moderator drie vragen gesteld: 'Wat is preventie?' 'Wat is een kind in gevaar?' en 'Is er een ideologie van de jeugdbescherming?' Volgens de assistente van Walgraeve was een kind in gevaar een kind dat leeft in een situatie die zijn of haar emancipatie kan belemmeren. Preventie zou zich volgens haar op verschillende tijdstippen situeren, dus niet alleen het voorkomen van een situatie van 'kind in gevaar' maar bijvoorbeeld ook begeleiding verstond zij daarvoor.

Van den Eynde stelde dat ieder kind de mogelijkheid moet hebben graag gezien te worden en maximale ontwikkelingskansen moet krijgen. Als één van die voorwaarden niet vervuld is, zou een kind in gevaar zijn. Preventie zou het voorkomen van een gevaarstoestand zijn, en zou niet binnen de jeugdbescherming, maar binnen de totale maatschappij moeten voorkomen. De ideologie van de jeugdbescherming bestaat volgens hem en volgens Van der Auwera uit het waarborgen van de fundamentele rechten van het kind, en de bescher-

ming van mensen die niet zelf voor hun rechten kunnen opkomen.

Goossens betreurde dat de constatactie dat een kind zich in gevaar, of zoals men dat tegenwoordig eufemistisch noemt, in een 'problematische opvoedingssituatie' bevindt, in de jeugdbescherming dikwijls aanleiding geeft tot een verregaande inmenging in de relatie ouder-kind.

Kloof

Toen het tweede thema, de huidige tendens in de jeugdbescherming, ter sprake kwam, sloeg Van der Auwera zich in naam van de overheid herhaaldelijk op de borst. Een eerste *mea culpa* gold de overinvestering in de gerechtelijke interventie en het gebrek aan investering in vrijwillige hulpverlening.

Omdat het gerecht te weinig gebruik maakt van andere maatregelen dan plaatsing in instellingen of bij pleegouders, trof de overheid te weinig male schuld. Bovendien zouden alle maatregelen in verband met de jeugdbescherming getroffen worden via het politieel systeem, en niet door organisaties van hulpverleners. Volgens hem moet het geloof in de eigen mogelijkheden van de mensen van de Vierde Wereld om hun problemen zelf op te lossen toenemen, en moeten ook de jongeren over de hulpverlening, waar zij toch in eerste instantie mee te maken hebben, hun zeg hebben. Het voorkomen van de moeilijkheden van een kind was volgens Van der Auwera geen probleem van de jeugdbescherming, maar van de maatschappij. Hij gaf daarvoor een treffend voorbeeld. Stel dat je een kloof hebt, en daarvoor is een brug gespannen, die op een bepaald ogenblik ingestort is, zodat vele auto's in de afgrond belanden. Wanneer dan ambulances de hele dag af en aan moeten rijden naar de dichtstbijzijnde kliniek, vindt men er niets beters op dan de kliniek naar de rand van de afgrond te verhuizen, in plaats van een nieuwe brug te bouwen.

De vergelijking met de ondoeltreffendheid van de preventie is duidelijk. Men pakt de zaak te weinig aan. Belangrijk vond ik de opmerking van Goossens van de sociale zekerheid niet gemaakt is voor mensen van de Vierde Wereld, omdat deze instelling zich richt tot de gemiddelde werknemer en eerder armoede wil voorkomen dan genezen.

Varken

Het derde item van het debat was de dagelijkse praktijk van de hulpverlening. Van den Eynde pleitte voor een zo scherp mogelijke profilering van de instellingen. De doelstellingen moeten zeer duidelijk geformuleerd worden en bekend zijn zowel bij hulpverleners als bij de betrokkenen zelf. Anderzijds

moet het milieu van zogenaamde probleemkinderen grondig gekend zijn. Bovendien moet men oog hebben voor de specifieke waarden van het milieu en men mag er niet te snel een negatief oordeel over uitspreken. Een jongen die bijvoorbeeld niet keurig met mes en vork eet, moet daarom nog niet de bijnaam 'varken' krijgen.

Goossens schetste enkele krachtlijnen van de dagcentra. Ze bestaan reeds sinds 1980 en zijn ontstaan vanuit de idee dat men kinderen zo min mogelijk uit hun milieu mag verwijderen (lees: plaatsen). In een dagcentrum komen kinderen na schooltijd, waar ze in verband met school- en andere problemen begeleid worden. Belangrijk zijn daarnaast de contacten met de school en de ouders. Evenals Van den Eynde legde Goossens de nadruk op de eerbiediging van de normen die in de Vierde Wereld gelden. Zo had men een vrouw die schulden had, voorgesteld te gaan werken in de sociale tewerkstelling. Een week later werd ze ten gevolge van vrijwining op het werk ontslagen. De reden daarvan was, dat men te weinig rekening had gehouden met het waardenpatroon dat in dit milieu gold, namelijk dat de vrouw thuis hoort en niet buitenshuis mag gaan werken.

Tot slot stak Pettersburg een beschuldigende vinger uit naar de scholen, die volgens haar, als ze hun verantwoordelijkheid zouden opnemen, veel gevallen van plaatsing zouden kunnen voorkomen. Slechte schoolresultaten hebben een negatieve invloed op de beslissing van de jeugdrechter. Ze gaf een concreet voorbeeld van de schoolloopbaan van een zekere Willy. Deze zat het eerste jaar van de lagere school over, en komt later eerst in het technisch onderwijs, en als hij daar niet kan volgen in het beroepsonderwijs terecht. Hij heeft echter het ongeluk dat in zijn school geen beroepsonderwijs is ingericht,

zodat hij naar een andere school verhuist. Hij belandt in een vreemde omgeving, heeft aanpassingsmoeilijkheden en wordt van thuis uit niet in zijn studies gesteund omdat zijn ouders zelf slechte schoolervaringen hebben, waar ze liefst zo min mogelijk mee geconfronteerd worden. In het derde jaar van het beroepsonderwijs begint hij te spijbelen, zijn gedrag in de les wordt aggressief en hij wordt herhaaldelijk aan de deur gezet. Tenslotte blijft hij van school weg, zodat voor zijn ouders ook het kindergeld wegvalt. Hij krijgt geen werkloosheidsuitkering en wacht dus op zijn legdeniers met de bedoeling bij te tekenen. Als deze jongen om een of andere reden voor de jeugdrechter verschijnt is het mogelijk dat zijn schoolverleden als een argument wordt gebruikt vóór plaatsing. Peilend naar de oorzaken van het falen op school, stelde Pettersburg het niet schoolgerichte milieu verantwoordelijk, maar daarnaast ook de school. Volgens haar zijn het programma en de leerstof te veel op het abstract denken gericht en maken leerkrachten zich schuldig aan diskriminatie ten aanzien van leerlingen uit minder begoede milieus. Men zou op school ook niet genoeg oog hebben voor de eigen waarde van het beroeps- en onderwijs, waar de meeste Vierde Wereldkinderen terecht komen. Er zou daarom meer geïnvesteerd moeten worden in de vorming van leerkrachten, en de pedagogische kwaliteiten zouden daarin centraal moeten staan. Na deze uiteenzetting liep de avond en het (lange) debat naar zijn einde, en werd besloten met de toekomstvormen van de sprekers in verband met het Vierde Wereldkind.

De tentoonstelling van het kind van de Vierde Wereld is nog tot 23 maart, doorlopend van 10 tot 18 uur te bekijken in het Leuvense Stadhuis.

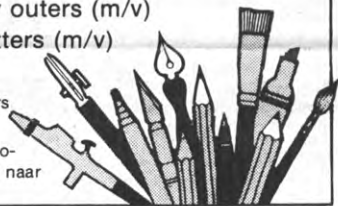
Lia Baudouin

Veto werft aan

- onervaren lay outers (m/v)
- onervaren zettters (m/v)

opleiding wordt door bekwaam medewerkers verstrekt (kosteloos)

Aanmelden op het Veto-sekretariaat en vragen naar Filip

Damiaanactie '86

Voor de vijfde maal werd in bijna alle fakulteiten einde januari meegewerkt aan de Werelddag voor de Meelaters. Vele vrijwilligers verkochten in die periode de bekende Damiaanactiestiften, briefpapier en memoblocks. Die inzet leverde in onze universiteit het mooie bedrag van 300.000 fr., een stijging met 80.000 fr. ten opzichte van vorig jaar! Dit bedrag wordt volledig besteed aan de opsporing en snelle genezing van lepralijders met moderne en efficiënte geneesmiddelen. Het kost ongeveer 2000 fr. om een melatse volledig te genezen en zo te behouden voor een vreselijke aftakeling.

Langs deze weg wil ik alle studenten die op één of andere manier meegelopen hebben aan de actie, hetzij als medewerker, hetzij als koper van materiaal, van harte danken en felici-

teren.

Ben je geïnteresseerd in de Damiaanactie? Werk je graag mee volgend jaar? We hebben nog veel handen tekort. Laat nu al iets weten aan: Stef Mulier, Damiaanactie Leuven, Grezstraat 8, 3046 Vaalbeek, 016/23.18.66.

Teater

Voor de theaterproductie *We need to know* ('86-'87) zoekt Jan Lauwers van het Epigoneenteater zlv (*Incident, De Struisvogel*) een enkele medewerkers m/v (dansers-acteurs).

Schriftelijke sollicitaties (met foto) vóór zaterdag 5 april sturen naar: vzw Schaamte, Onze-Lieve-Vrouw van Vaakstraat 81, 1000 Brussel.

ZOEKERTJES

- Te huur gezocht: kamer in Heverlee of Leuven voor maart/april en mei wegens tijdelijke job in Heverlee. Karin Americx, Dorpsstraat 41, 1881 Merchtem, Tel. 02/460.01.62.

- Is uw zakrekenmachine (alle merken) kapot of ontreugd (bijv. Texas Instr. met dubbele aanslag)? Voor 250 fr. is hij terug nieuw (met garantie). Anders gratis. Tel. 23.14.65.

- Chris verzorgt al uw typwerk (werken, tesis,...) met jarenlange ervaring (op IBM). Tel na 17.00 of WE: 016/56.39.98.

- Voor al uw typwerk: 016/26.09.37. Op een elektronische schrijfmachine.

- Tekstverwerking — daktylografie: Els Janssen, Zw. Brusselsestraat 214 na 7u 's avonds.

Schrijnende konfrontatie: de wereld van de rijken met die van de armen

